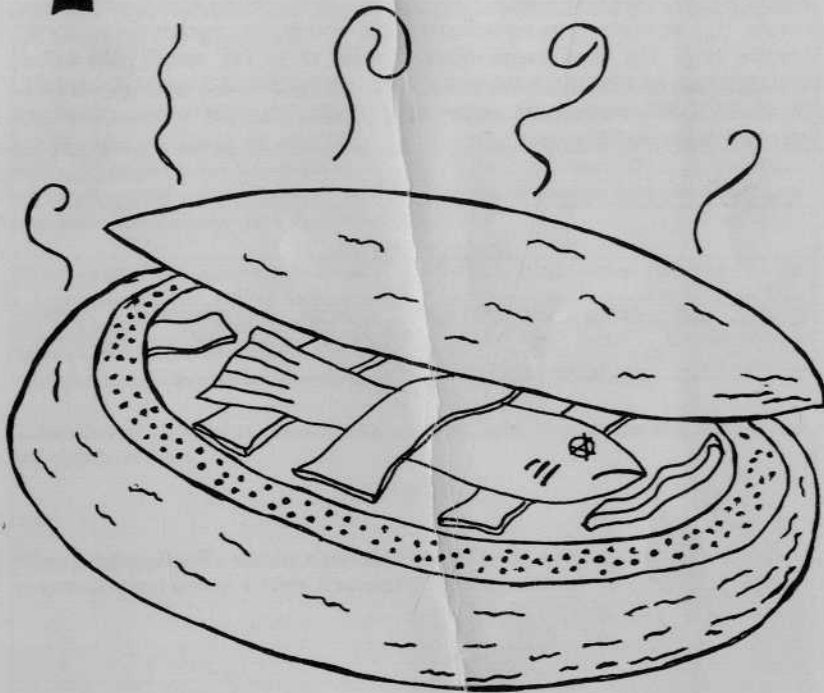

1 ÷ 1995 : ☺

PERINNE ~

ERKALE

(≈ Kvantti)

Kuvassa
kalakukko,
perinne-
ruoka.

Kvantti 1 / 1995 päätoimittajanaan P.

Sisältää

raadin ja kaiken maailman **jaosten** esittelyjä ja juttuja, perinteistä Kvantti-sarjakuvaa (sivulla 5), artikkelin **post-traditionalismista** (sivulla 6), **perinneruokaohjeita** (sivuilla 10 ja 18), asiaa **harjoittelusta** (sivuilla 13 ja 14), **metafysikkokillan** debyyttipalstan (sivulla 15), **tutkivaa journalismia** (sivulla 16), **teekkariperinteitä** (sivulla 20), **FK-senssipalstan** ensiaskeleet (sivulla 24), sekä tuiman pläjäyksen **opintoasiaa** (sivulla 26).

Toimituskunta

koostui tällä kertaa päätoimittajasta, entisistä päätoimittajista, raadista, toimihenkilöistä, muista sekalaisista kiltalaisista, sekä yhdestä sosiologista. Korvaamatonta skannausapua antoivat Panu ja Juuso.

Seuraavan

kvantin **kuolemanlinja** on perjantai 17.3.1995 ja sessio samana viikonloppuna. Kvantti ilmestyy nimellä Suuri SalaliittoKvantti. Seuraavassa eräiden entisten päätoimittajien välinen keskustelu antamaan virikkeitä.

J.Rastamäki:

"Oletko koskaan tullut ajatelleeksi, että ehkä on olemassa **salaliitto**, joka täyttää maailman merkityksettömillä ja olemattomilla **salaliitoilla**, jotta ihmiset suuntaisivat kaiken tarmonsä niiden selvittämiseen, eivätkä näin ollen saisi selville todellista **Salaliittoa**, joka on kaiken takana?"

Patoloogi Virtanen:

"Etkö vielääkään näe tuon sumutuksen läpi? Juuri noihan Ne sinun haluavat luulevan!"

Satunnaisia huomioita, eli kuinka saadaan tikusta asiaa.

Avioliittoa on helppo pitää itsestäänselvänä tapana muodostaa perhe. Se onkin hyvin vanha perinne alkujaan hamalta keskiajalta, mutta todellakin vain perinne, vakiintunut käytäntö, eikä suinkaan ainoa tapa tehdä asioita.

Ennen nykyisen avioliittokäsityksen vakiintumista käsitteellä "perhe" oli nykyistä laajempi merkitys. Perhe tarkoitti yhden "perheen pään", patriarkan auktoriteetin alla elävää yhteisöä. Avioliitto oli pikemminkin omaisuuden tai vallan kasvattamisen keino kuin rakkauteen perustuva liitto. Keskiajalla kirkko (tarkoitusperiä tai oikeutusta kommentoimatta) kasvatti omaisuutta ja valtaansa määrittelemällä avioliiton pyhäksi liitoksi joka vaatii kirkon siunauksen. Määräämällä avioitumiselle tiukkoja kriteerejä kirkko pystyi vaikuttamaan perheiden valtasuhteisiin ja omaisuuden periytymiseen. Liitot eivät olleet enää niin usein järjestettyjä, eikä virallisia perillisiä ollut jakamassa perintöä enää niin paljon kuin aikaisemmin.

Mutta ei siinä vielä kaikki. Kirkko tunkeutui vielä avioparien makuuhuoneisiinkin (ja tekee sitä vieläkin). Pitämällä seksiä hyväksyttävänä ainoastaan sopivina päivinä ja lisääntymistarkoituksessa oli mahdollista vielä rajoittaa ihmisten lisääntymistä. (Hassua, eikö?) Joidenkin laskelmien mukaan vuodessa olisi ollut vain vähän yli yhdeksänkymmentä päivää jolloin seksi oli sallittua. Toisten laskelmien mukaan sääntöjä ei noudatettu koska kristityt eivät kuolleet sukupuuttoon.

Koko homma on johtanut nykyiseen tilanteeseen jossa perhe on tuotanto- ja kulutusyksikön sijaan pelkkä kulutusyksikkö. Tämähän sopii nyky-yhteiskuntaan kuin nyrkki silmään. Näin avioliiton kehityksellä on ollut itse asiassa merkittävä vaikutus nykyisen länsimaisen elämänmuotomme kehityksessä. Perinteet, niiden noudattaminen tai noudattamatta jättäminen ovat kantavia tekijöitä kulttuurin kehityksessä.

Kvantti tarjoaa tällä kertaa näkökulmia perinteisiin, sekä omia perinteitään kunnioittaen että niitä halveksuen.

Päätoimittajanne

P

Puhisnurkka

Sattuipa silmäni sanakirjassa [1] oleva määritelmä sanalle *chairman*: ... a radio or television presenter, especially one who coordinates unscripted or diverse material. Hassua, kuinka hyvin Fyysikkokilta ja varsinkin sen uudenuutukainen raati tuntuu sopivan määritelmän loppuosaan... Olemme sekalainen porukka, ja uskon että tämän lauman vetäminen tulee olemaan todella mieleenpainuva kokemus.

Uudelle raadille on kertynyt tekemistä jo varsin tehokas määrä. Kevään tavanomaisten tapahtumien (lumisota, Fuusio, laulusaunat) lisäksi olemme järjestämässä ainakin kiltahuoneen ehostusta, excuilia, jäynäämistä sekä sitsejä. Kauan hiljaiseloa viettänyt Maltain Ritari-kunta on aktivoitumassa kovaa vauhtia. Tarkoitus on saattaa myös killan säännöt ajan tasalle.

Aivan yksin raati ei taakastaan selviä, vaan tarvitsemme myös toimihenkilökaartin sekä rivikiltalaisten apua. Onneksi aktiivisten työllistettävien löytäminen ei koskaan ole ollut liian vaikeaa, vaikka palkkaus alalla ei olekaan valtakunnan parhaimpia. Kiitos siitä kaikille innokkaille!

Toivotan kaikille iloista opiskelukautta,

PANU KORPELA on Teknillisen fysiikan opiskelija ja TKY:n Fyysikkokillan puheenjohtaja. Hän on kolmatta vuosikurssia ja on syventynyt informaatiotekniikkaan.

[1] the Penguin Pocket English Dictionary, 4th ed.

Traditionaaliseen Post-Traditionaaliseen yhteiskuntaan

Mitä yhteistä on anorektikoilla, seksi-, rakastumis-, työ-, lenkkeily- yms. narkomaaneilla, kapitalismilla ja fundamentalististen ym. uskonnollishenkisten liikkeiden esiinmarssilla?

Se, että ne ovat traditioiden kuolemisen ja uuden post-traditionaalisen yhteiskunnan tuotteita - ainakin brittiläisen Anthony Giddensin mukaan.

Mikä ihmeen post-traditionaalinen?

Viimeaikaisessa post-sanojen vyöryssä post-traditionalismi on ehkä uusin tulokas. Homman juu on Giddensin mukaan siinä, että modernin (teollisen) yhteiskunnan kehitys johtaa siihen, että sitä alunperin pönkittämään tarvittut traditiot muuttuvat tarpeettomiksi ja häviävät; siirrytään post-traditionaaliseen yhteiskuntaan. Tästä kehityksestä käytetään termiä refleksiivinen modernisoituminen.

Aloitetaanpa alusta.

Giddensin mukaan traditionaalisen yhteiskunnan osat eivät juurikaan ole kosketuksissa toisiinsa. Kaikki yhteiskunnallinen valta on pienen eliitin käsissä, eikä suuri maaseudulla asuva enemmistö tiedä mitä kaupungeissa ja hoveissa tapahtuu. Kuninkaat leikkivät omia sota- ym. leikkejään ilman että keskiverto maajussilla on asiaan mitään osaa tai arpa. Keskinäinen kanssakäyminen keskustan ja periferian välillä on lähinnä kannausta ja kinaa veroista ja kymmenyksistä. Kaiken kaikkiaan ihmiset tietävät tuskin mitään siitä mitä tapahtuu heidän asuinpiirinsä ulkopuolella.

Kaikissa asioissa toimitaan traditioiden mukaan. Ne ovat ns. kollektiivisen muistin myötä tiukasti sidoksissa menneisyyteen. Yleensä traditioon sisältyy myös rituaali. Se ulottaa ajan hallinnan menneisyydestä tulevaisuuteen, tyyliin: näin on tehty ja näin tullaan aina tekemään. Tradition vartijat, papit, shamaanit, parantajat ym. tulkitsevat tavalliselle rahvaalle esim. rituaalin sisältämää symboliikkaa ja valvovat, että yhteisön sääntöjä noudatetaan. Tradition noudattaminen luo yhdenmukaisuutta. Se tekee tiukan eron meikäläisten ja muokalaisten välille ja sitoo näin yhteisön tiiviisti yhteen ja ihmiset tiukasti paikoilleen.

Kaiken pahan ja edityksen alku ja juuri on totuttuun tapaan teollistuminen. Teollisuuden ja teknologian kehitys antaa aivan uusia haasteita yhteiskunnalle. Taloudellisen menestymisen edellytys on paljon suurempien massojen integroiminen. Tämä uusi yhteiskunnallinen kehitys ei suinkaan tapahdu traditioita tuhoamalla vaan luomalla uusia entistä mahtavampia traditioita. Suurin ja mahtavin näistä teollistumisen luoman tarpeen tyydyttävistä traditioista on varmasti myyttinen Kansakunta. Kaikille lienee tuttua se, että suomalaisia ei vielä 150 vuotta sitten ollut olemassakaan. Oli vain hämäläisiä, pohjalaisia, karjalaisia, savolaisia jne. omine tapoineen ja kulttuuripiirteineen. Sitten joskus 1800-luvun puolessa välissä joukko ruotsinkielisiä nuorukaisia katsoi tarpeelliseksi iskostaa kansan mieleen myyttisen kuvan Suomalaisuudesta, yhteisistä kärsimyksistä ja yhtenäisyydestä. Juttuhan meni läpi uskottoman hyvin ja otti traditiolle ominaiseen tyyliin haltuunsa myös menneisyyden. Meidän on helppo puhua tuhansia vuosia sitten eläneistä suomalaisista vaikka suomalaisia on ollut olemassa vasta 150 vuotta.

Tästä alkaen sitten refleksiivinen modernisoituminen. Teollistumisen myötä kaupungit lisääntyvät ja kasvavat ja työnjako tulee yhä eriytyneemmäksi. Suurissa kaupungeissa ja erilaisia taitoja vaativissa tehtaissa alkaa olla pakko myös sietää erilaisuutta. Kansakunnan yhtenäistämisen

tekee välttämättömäksi yleisen äänioikeuden, ja kun ihmiset pääsevät vaikuttamaan he myös haluavat tietää asioista ja päinvastoin. Näin traditiot alkavat pikkuhiljaa murtua ja menettää merkitystään.

Tietoliikenneyhteyksien kehittyessä ja matkustamisen lisääntyessä maailma globalisoituu. Keskivertoihminen tulee äkkiä tietoiseksi monista muista vaihtoehtoisista tavoista elää ja tehdä asioita. Hänen elämänsä ei enää määräydy esi-isien viitoittaman tien mukaan, vaan keskeisimmäksi tekijäksi muodostuu jatkuva valintojen tekeminen. Valinnat ulottuvat koulutuksesta ja urasta jokapäiväiseen leipään. Syönkö tänään meksikolaista vai intialaista vai tyydynkö ehkä perisuomalaiseen karjalanpiirakkiaan (jonka perusraaka-aine riisi on tuotu Aasiasta). Aletaan vihdoinkin ymmärtää, että vaikutteet siirtyvät kaksisuuntaisesti. Ei enää kuvitella, että länsimaisuus tuhoaa muut kulttuurit, vaan nähdään että samalla kun he ottavat vaikutteita meiltä niin me otamme vaikutteita heiltä. Antropologiassa tästä on useita esimerkkejä. Useimpien antropologisten tutkimusten ahkerimpia lukijoita ovat tutkimuskohteet itse. Hyvä esimerkki ovat myös Kanadan Kwakiutl-intiaanit. He ovat alkaneet rekonstruoida kulttuuriaan antropologi Franz Boasin vuosisadan vaihteessa tekemien tutkimusten avulla. On selvää, että traditiot eivät voi säilyttää syvällistä merkitystään tällaisissa olosuhteissa. Yhteiskunta muuttuu post-traditionaaliseksi.

Miten anorektikot, narkkarit ja fundamentalistit sitten tähän liittyvät?

Itse asiassa koko Giddensin post-traditionalismipohdinta lähti liikkeelle siitä havainnosta, että anoreksiaa, seksi- ja lenkkeilyaddiktioita ei edes tunnettu 50 vuotta sitten ja nyt niille löytyy jo lääketieteellisiä termejä ja niitä hoidetaan erityisillä klinikoilla. Giddensin mukaan kysymys on siitä, että siirtyminen post-traditionaaliseen yhteiskuntaan ei suinkaan tapahdu kivuttomasti. Kun tradition sisältämä merkitys pikkuhiljaa katoaa jää rituaali, eli toisto, jäljelle. Ihminen, jolle valintojen tekeminen ei tuo vapautta vaan luo turvattomuutta, tarrautuu tähän toistoon niin, että se lopulta muuttuu pakkomielleeksi, addiktioksi. Anorektikko yrittää pitää ohjat käsissään kontrolloimalla omaa ruumistaan. Fundamentalisti taas yrittää epätoivoisesti sulkea vieraiden vaikutteiden tulvan ulkopuolelle julistamalla ne vääriksi.

Ehkä vähän vähemmän dramaattinen esimerkki on Max Weberin kapitalisti (teoksesta Protestanttinen etiikka ja kapitalismin henki, ilmestynyt joskus vuosisadan alkupuolella). Hänen mukaansa kapitalismin juuret ovat kalvinismissa, jonka mukaan askeettisuus ja työteliäisyys oli Jumalan palvelemista. Kun teollistuminen eteni ja asketismin ja jumalalle omistautumisen viehätys (traditio) alkoi vähentyä, ottivat yrittäjät ohjenuorakseen taloudellisen traditionalismin. Se hyväksyy voiton keräämisen toiminnan motiiviksi, mutta ottaa aina huomioon moraalisuuden ja liiallisuuden käsitteet. Tällainen etiikka on tyyppillistä luterilaisuudelle. Giddens jatkaa tätä kehitystä seuraavasti: myöhemmin, kun traditionaalinen uskonnollinen etiikka katoaa, jää jäljelle toisto, mammonan kerääminen, ilman merkitystä. Näin ollen se muuttuu pakkomielleeksi. Kadonnut traditio on jättänyt emotionaalisen tyhjiön uskonnollisen etiikan ja moraalin tilalle. Monet (postmodernistit) ovat sitä mieltä, että tämän tyhjiön täyttää hedonismi. Menestys luo mielihyvää.

Hanna Hägglund

Lähteenä on käytetty teosta Beck, Giddens & Lash: Reflexive Modernization, Politics, Tradition and Aesthetics in the Modern Social Order (Polity Press, Cornwall, 1994)

Kirjoittaja on Helsingin Yliopiston sosiologian opiskelija, joka sai aihetta käsittelevästä esseestä arvosanan 1+.

Kahvipöydissä kuultua:

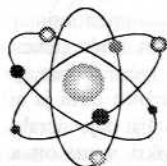
(Kaksi turhautunutta fuksia pyöreillä pöydillä)

- S...na mitkä laskarit taas, tipahdin jo kolmannella metrillä piirtoheittinkalvoa. Ja mitä helvettiä se assarikin seiso piirtoheittimen edessä, en nähny mitään koko v...n myllytyksestä.
- Joo, jumalauta se veti sellasta vauhtia että valokin kalpenis kateudesta. Puhumattakaan mun ajatuksista: ne teki totaalisen lakon. Hyvä kun edes katse seuras.
- No onneks ne laskut tulee sitten pruuissa. Mennään juomaan viinaa.
- Joo, mennään.

(Poistuvat, siirrytään ko. kurssin assareitten kahvitauolle)

- Helvetti kun väsyttää, pidin tänään ne fuksikurssin laskarit. Tajuskohan ne mitään, ei ne ainakaan sanonut etteikö olis tajunnut. Eiköhän ne, kun ovat kuitenkin fyysikoita.
- Joo, ne tajuu kaiken. Tosi fiksua porukkaa. Mäkin vedän mun laskarit aina tunnissa läpi, kelaan sitä kalvoa ihan jumalatonta vauhtia, mutta porukka sen kun seuraa ihan hiljaa. Helvetti, niissä on ainesta. Ei mitään turhia mutisijoita, niillä tosiaan ajatus juoksee siellä pullonpohjalasien takana.
- Joo, jumalauta mitä nablaajia, välillä tuntuu että pitää niitä laskareita ihan turhaan, ne kun on varmaan laskenut kaikki itte jo kotona. Ei siellä ainakaan kukaan niitä prujaa.
- Uskomatonta sakkia. Tosi ahkeria. Tulee laskareihin vaikka osaa jo kaiken. Ihailtavaa.
- Sano muuta, melkeen kateeks käy.

(Ostavat lisää kahvia.)

Tuntuuko tutulta? Alkaako jo kypsyttää vai annatko tilanteen jatkaa? Jos haluat TEHDÄ asialle jotain, niin kiltamme opintovastaava on apunasi. Nimeni on Anna, "se pienempi ja kiltimpi", vuosikurssi Tf II. Opintovastaavana yritän estää yllä kuvattuja tilanteita syntymästä eli pitää yllä tiedonkulkua luentosalin penkkiriveiltä taulun eteen ja päinvastoin. Käytännössä tämä tarkoittaa lähinnä kurssikohtaisia palauteryhmiä, jotka koostuvat muutamasta kurssin osanottajasta ja kokoontuvat tarpeellisin väliajoin (muutamana viikon välein tavallisesti). Keväällä tulevat toimimaan mm. seuraavat palauteryhmät:

Kurssi	Palauteryhmän vetäjä
T2	Sami Oksanen (soksanen@snakemail)
Fuksilabrat	Teemu Toroi (ttoroi@snakemail)

Mofy II Ossi Koivu (Ossi.Koivu@hut.fi)
SDK Markus Herrgård/ Ella Soro (mherrgar/esoro@snakemail)

Muita kursseja otetaan mukaan tarpeen mukaan, tarkkailun alla mm. kiinteän olomuodon fysiikka I ja moda.

Killassamme toimii opintojaos, jonka kokouksiin ja tapahtumiin ovat kaikki tervetulleita. Kevään ensimmäinen kokous pidettiin tiistaina 31.1 ja seuraava pidetään ti 14.2 klo.12.00, kotoisasti pyöreillä pöydillä. Aiheena on assaripalautteen käyttöönotto palauteryhmissä. Kaikki ovat tervetulleita vaikka vain käymään ja tutustumaan toimintaamme.

Suhdepolitiikkaa opintojaos hoitaa kahvittelemalla ja pullittelemalla luennoitsijoita. Maaliskuussa pidetään Monimuoto-kahvittelaisuus, jonne ovat kaikki opiskelijat tervetulleita. Myös opetushenkilökuntaa kutsutaan mukaan. Alustava päivä on to 16.3 ja aiheena oli siis uudentyyppinen, ennakkoluuloton ja monimuotoinen suhtautumistapa opiskeluun ja opettamiseen.

Ainoa kanava mitä pitkin tieto kurssien tasosta kulkee ylös luennoitsijoille päin on me opiskelijat. Luennoitsijat odottavat, aivan aiheellisesti, että me reagoimme saamamme opetukseen. Ja tämänhän me kai teemmekin?

Anna Jääskeläinen
Anna.Jaaskelainen@hut.fi

